

РЕШЕНИЕ

№ 2424

гр. София, 07.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5009** по описа за **2019** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 12. 02. 2019 г., постановено по НАХД № 11921/ 2018 г. по описа на Районен съд - [населено място], НО, 12-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 339064-F378349/ 31. 05. 2018 г., издадено от заместник - директор на ТД на НАП - [населено място], с което е на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 500 /петстотин/ лева на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС <https://web6.ciela.net/Document/LinkToDocumentReference?fromDocumentId=2137102453&dbId=9&refId=25621231> <https://web6.ciela.net/Document/LinkToDocumentReference?fromDocumentId=2137102453&dbId=9&refId=25621232>.

В касационната жалба се излагат твърдения, че посоченият съдебен акт е незаконосъобразен, поради съществено нарушение на процесуалните правила и нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на решението на районния съд, като бъде отменено и наказателното постановление.

Ответникът ТД на НАП - [населено място], чрез процесуалния си представител,

изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна - адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Приел е, че по делото безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение, тъй като при проверка на 16. 03. 2018 в търговския обект на касатора в [населено място],[жк]срещу бл. 27 до бл. 26 при извършена контролна покупка от проверяващите на стойност 4, 10 лв., за извършената покупка не е издаден фискален бон от ЕКАФП, който е бил включен и в режим на работа или пък от кочан с касови бележки. Съдът е приел, че за така установеното нарушение законосъобразно е наложена предвидената в закона санкция. Направил е извод за спазени срокове за съставяне на АУАН и издаване на НП, както и че вмененото нарушение не представлява маловажен случай.

Обжалваното съдебно решение е валидно, постановено от компетентния съд в рамките на компетентността му и допустимо, постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Оспореното решение е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Софийският районен съд законосъобразно е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. В Наказателното постановление ясно и точно са описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението. В тази връзка неоснователно в касационната жалба се твърди, че в наказателното постановление са описани две нарушения и по този начин незаконосъобразно не е приложен чл. 18 от ЗАНН, а и съществено е нарушено правото на защита на санкционираното дружество. Ясно и недвусмислено в наказателното постановление е посочено за какво именно нарушение е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, а именно - за неизпълнение на задължението за направено плащане да издаде касова бележка, което правилно е квалифицирано като нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Не се споделят и твърденията, че в конкретния случай липсват доказателства за извършена продажба. Правилно съдът е кредитирал показанията на свидетелите Д. Д. и М. Ж., от които по безсъмнен и неопроверган от останалите доказателства начин се установява извършване на контролна покупка от свидетеля Д., за която не е издадена касова бележка.

Ето защо, настоящата инстанция споделя извода на районния съд, че по делото безспорно е установено вмененото на наказаното лице нарушение, за което законосъобразно му е наложена предвидената в закона санкция, като при издаване на НП и съставяне на АУАН не са допуснати нарушения. Неоснователно е възражението на касатора за маловажност на извършеното нарушение и за наличие на предпоставки за прилагането на чл. 28 от

ЗАНН <https://web6.ciela.net/Document/LinkToDocumentReference?fromDocumentId=2137102453&dbId=9&refId=25621234>. Неотносим към преценката за маловажност е фактът, че покупката е на ниска стойност. Това е така поради характера на защитените

обществени отношения с нарушената норма и предвид факта, че покупката е била контролна от проверяващите органи, поради което не може да се очаква, че същата ще е на висока стойност. Фактическите обстоятелства, свързани с процесния случай, не указват маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. Предвид горното, настоящият касационен състав намира, че касационната жалба е неоснователна, а решението на районния съд е постановено при правилна преценка на фактите и правилно прилагане на материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК <https://web6.ciela.net/Document/LinkToDocumentReference?fromDocumentId=2138010815&dbId=9&refId=43061304> <https://web6.ciela.net/Document/LinkToDocumentReference?fromDocumentId=2138010815&dbId=9&refId=43061305>, в полза на ТД на НАП - [населено място] следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27а от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12. 02. 2019 г., постановено по НАХД № 11921/ 2018 г. по описа на Районен съд - [населено място], НО, 12-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТД на НАП - [населено място] направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.